

PARVULARI SANTA EULÀLIA

El so al Parvulari

Cal que els nens s'adonin que el món que els envolta està ple de sons i que de vegades fem servir aquests sons per a comunicar-nos.

En primer lloc s'adonaran dels sorolls —sons— que hi ha dins la classe (soroll de cadires, crits...), i en segon lloc s'adonaran dels sorolls que hi ha fora de la classe (cotxes al carrer...).

Més endavant cal fer que visquin la sensació d'insonoritat, que siguin conscients del silenci i vegin que ells poden intervenir directament per aconseguir-lo. Per això serà important treballar amb exercicis que marquin la diferència entre el so i el silenci:

«El mestre es col·loca davant dels nens amb els braços alçats i els diu que quan obri les mans ells cridin tan fort com puguin i quan les tanqui hauran de callar. Quan estiguin en silenci i amb molta atenció se'ls pot explicar que "allò" és el silenci, i que, per tant, quan hi ha silenci no se sent res.»

Lavors introduïrem els sons forts i els sons fluixos, tot realitzant el joc de «la casa del fort» i «la casa del flux», és a dir:

«Uns sis o set nens es posen a un racó de la classe, que serà «la casa del fort», i uns sis o set més es posen a un altre racó, que serà «la casa del flux». El mestre anirà tocant l'instrument alternant sons forts i fluixos, els nens faran un pas endavant o s'estaran quietes.»

I per últim, perquè reconguin els sons llargs i curts, podem introduir-ho fent una ratlla horitzontal a la pissarra mentres duri el so realitzat pel mestre, com també es poden escoltar sons i veure si duren molta o poca estona, o bé se'n poden buscar per la classe.

Amb tots aquests exercicis haurem treballat fonamentalment l'educació de l'oïda.